



Yazar: Ramazan YILMAZ

Kur'ani Kavramları Gerçek Anlamlarıyla Kullanmak-1 TEVHİD

Kur'an'ın net anlaşılması, buna bağlı olarak Tevhidi esasların a¸ık¸a öğrenilmesi ve yüce Allah'a hakkıyla iman edilmesi, ancak Kur'anı kavramların ger¸ek anlamları ile bilinmesi halinde mümkün olabilir. Tarihsel süre¸te insanlar, kendilerine ulaşılan ilahi duyuruları net anlıyor, ona göre tavır belirliyor, iman ve küfürlarını ona göre ortaya koyuyorlardı. Risalet tarihi boyunca Tevhidi mücadelede, Hak batıl, Tevhid bir taraftarları, kendilerine ulaştırılan ilahi mesajın kendilerinden ne istediğini, nasıl bir sorumluluk altına gireceklerini biliyor, iman ya da inkârlarını ona göre belirliyorlardı. Bu süre¸, son Nebi Hz. Muhammed (as)'a kadar devam etmiş, insanlar, tavırlarını bilin¸li bir şekilde ortaya koymuş, konularını ona göre belirlemişlerdi. Hz. Muhammed (as) ve Hulefai Rapidin döneminden sonra saltanat, ¸ık¸ar, kavim, kabile ve ırkî taassubun ön plana ¸ıkması, saltanat ve dünyevi ihtirasların her şeyden önemli görülmesi üzerine Kur'anı kavramların anlamları ile oynanmaya, kavramların anlamları ona göre değiptirilmeye bağlanmış, öyle ki, daha da ileri gidilerek Rasulullah (as) üzerine iftira atılarak yalan sözler uydurulmuştur. “Sözlerini bozmaları sebebiyle onları lanetledik ve kalplerini katı yaptık; kelimelerin yerlerini değiptirdiler, o nedenle öğütlenen şeyi muhafaza etmediler ve unuttular. Onlardan pek azı hari¸, onların hainliklerine daima muttali olursun, bu yüzden onlardan vazge¸ ve yüz¸evir, büphesiz Allah, güzel davranışları sever.” (Maide, 13) Mezhep ve grup taassubu, Kur'anı kavramlardaki anlam değipikliğini hızlandırmıştır Mezhep¸iliğin ortaya ¸ıkması, grup taassubunun dini hassasiyetten önemli görülmesi, Kur'anı kavramlarda yapılan tahribatı daha da artırmış, uydurulan sözlerle Rasulullah (as) adeta yüce Allah'a karşı bir muhalif gibi gösterme ¸abasına girilmiştir. Kur'an'a karşı a¸ık¸a cephe alma cesareti göstermeyen mezhep¸i ve grup¸u sapıklar, Rasulullah (as)'a atılan uydurukları yalanlarla Kur'an'ın mana ve mesajını, kavramların ger¸ek anlamlarını, isteklerine uygun

deđiptirmeye ¸alýbmýplardýr. Bu dönemlerde yapýlan meal ve tefsirlerin bir¸ođu, bu deđiptirilen Kur’ani kavramların etkisinde kalýnarak yapýlmýp, bu nedenle Kur’ani mesaj, ilk nazil olduđu dönemden ¸ok farklý ve Tevhidi i¸erikten uzak bir þekilde insanlara ulaþtýrýlmýptýr. “Þüphesiz onlardan bir fýrka, dillerini Kitapla eđip bükerler, siz Kitap’tan sanasýnýz diye, oysa o Kitaptan deđildir ve derler ki: ‘O, Allah katýndandýr’ o, Allah katýndan deđildir. Allah’a karpý onlar, bilerek yalan söylerler.” (Al-i Ýmran, 78) Günümüze kadar gelen bu Kur’ani kavramlarınýn i¸lerinin bopaltýlarak anlamlarýnýn deđiptirilmesi ya da gizlenmesi ¸abasý ile yetinmeyen bilin¸li bilin¸siz saptýrýcýlar, yüce Allah (cc), Rasulullah (as) ve Ýslâm gibi en temel kavramların bile anlamlarý ile oynamýplardýr. “Yalan söyeyip Allah’a iftira atan ya da O’nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir! Þüphesiz zalimler, kurtuluþa ermezler.” (En’am, 21) Bilin¸li bilin¸siz saptýrmalar sonucunda günümüzde anlaþýlan Allah, Rasul, Din mefhumlarý ile Kur’an’ýn ilk nazil olduđu dönemdeki Allah, Rasul ve Ýslâm kavramlarý taban tabana zýttýrlar. Bu nedenle günümüzde yüce Allah’a iman ettiklerini iddia edenler, Kur’an’da ger¸ek anlamý ile bildirilen âlemlerin Rabb’i Allah’a deđil, uydurulan bir Allah mefhumuna inanmaktadýrlar. Bel’amlarýn, Kur’an’ýn temel kavramlarıný saptýrmalarý sonucunda insanlar, yüce Allah’ý (hâpâ) adeta sýradanlaþtýrýp kendilerinden biri gibi gördüler. Hatta kendilerinin her türlü gayri Ýslâmi ve gayri mebru fiillerine rađmen kendilerini, yüce Allah’ýn salih kullarý olarak görüp cenneti garanti etmiþ duygusuna kapýldýlar. “Kullarýndan bir par¸ayý O’na münasip gördüler, ger¸ekten insan apa¸ýk bir nankördür.” (Zuhruf, 15) “Allah’ýn kadir olduđunu hakkýyla takdir edemediler, þüphesiz Allah ¸ok günc¸ilüdür, azizdir.” (Hac, 74) “Allah’ý hakkýyla takdir edemediler, kýyamet günü yer, tamamen O’nun avucundadýr, gökler de sađ elinde dürülmüþtür. O yücedir, onların ortak koþtuklarýndan münezehtir.” (Zümer, 67) Günümüz insanýnda yüce Allah mefhumu, Mekke müþriklerinin anlayýþýndan farklýdýr. Bunlar da, týpký Mekke müþrikeri gibi yüce Allah’ýn. dünya iplerine karýpmayan, ancak gökten yađmuru yađdýran, nebatý bitiren bir yaratýcý olduđunu biliyor, ondan öte bunlar i¸in bir anlam ifade etmiyor. Bunlar i¸in Kur’an ise, anlaþýlmadan okunup ge¸ilen, okunurken sevap kazandýran bir

kitaptan başka bir şey de değildir. Kur'an kavramlarının anlamlarını deşirtmek, yüce Allah'a karşı isyandır Yüce Allah (cc), Kitabını indirmiş, onda hiçbir eksiklik yapmamış, dinini tamamlamış ve tamamladığı dinden razı olmuştur.

“Hamdolsun Allah'a ki, kuluna Kitabı indirdi ve ona hiçbir pürüz koymadı.” (Kehf, 1)

“... Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, zerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak Yslam'a razı oldum...” (Maide, 3) Yüce Allah'ın. apaçık bir şekilde indirdiği, herhangi bir eşilik koymadığı, eksik yapmadığı, Kur'an ayetlerinin anlamını deşirtmeye kalkışmak, Kur'an kavramları farklı yorumlayıp anlamlandırmak, anlamlarını deşirtmek yüce Allah'ın indirdiğini beşenmemek, O'na karşı isyan etmektir. Farklı anlamlar yüklenmiş, anlamları gizlenmiş kavramlarla tefsir edilip açıklanan bir Kur'an ile anlatılmak istenen din, yüce Allah'ın razı olduğu Yslam dini değildir. Böyle bir din, tahrif edilmiş Yahudi ve Hıristiyanların dinlerinden farklıdır. Tahrif edilmiş böyle bir dine inanana, kesinlikle yüce Allah'ın Kur'an'ında indirdiği Yslam'a iman etmemiş, doğal olarak da Müsliman olmamışlardır. Kur'an kavramlarının anlamlarını deşirtmek, gerçekte manalarının gizlemek, peytanın görevini üstlenmektir. Peytan (aleyhane), yüce Allah'a yemin ederek O'nun doğru yolu zeriine oturup insanların saptıracağına yemin etmişti. Kur'an kavramlarının anlamlarını deşirtirenler, Hakkı batılla bulayarak gerçekleri gizleyenler, Allah'ın doğru yolu zeriinde oturan peytanın yardımcılardan başkaları değildir. “Dedi ki: ‘O halde beni azdırmana karşı onlar için benim doğru yolunun üstüne oturacağım, sonra onlara, onlardan, arkalarından, sağlarından, sollarından geleceğim ve onların ödünü şükredenlerden bulmayacaksınız!’” (Araf, 16-17) “Senden önce hiçbir rasul ve nebi göndermemişti ki o, temenni ettiği zaman, peytan onun temennisine (bir düşünce) atmış olmasın; fakat Allah, peytanın attığı şeyi siler, sonra kendi ayetlerini sağlaştırır. Allah, her kimdir, her kimdir. Peytanın attığı şeyi, kalplerinde hastalık olanlar ve kalpleri katılaşanlar için bir imtihan yapmış; zalimler, uzak bir ayrılık içinde diler.” (Hac, 52-53) Peytan dostlarının, Kur'an kavramlarının anlamları ile oynayıp deşirtmeleri sonucunda Tevhidi esaslar Kur'an'ında adeta yokmuş gibi insanlara anlatılmamış, bunun sonucunda da bu anlamları ile oynanmış meal ve tefsirleri okuyanlar, Tevhidi bilinçten yoksun, şirk ve küfür içinde erisinde bir inanca sahip olmuştur. Günümüzdeki Tevhid şirk mücadelesi, yüce Allah'ın Kur'an'ında bildirip razı olduğu

Yslâm dinine mensup olan Müslümanlarla Samiri soylu bel’amlarün, Kur’ani anlamlarün de¸tipirip sunduklarüy ve ağüna Yslâm dedikleri, fakat Kur’an’daki Yslâm ile isim benzerliği düpünda uzaktan yakündan hiçbir ilgisi bulunmayan tahrif edilmiç dine mensup olan müprikler arasünda yapülmaktadür. Müprikler, yüce Allah’a, Kur’an’a, Rasulullah (as)’a ve Yslâm’a iman ettiklerini iddia etmelerine rağmen üzerinde bulunduklarüy tahrif edilmiç dinlerinden hareketle yüce Allah’ün Kur’an’da reddedilmesini emrettiği, reddedilmeden Kendisine iman edilmeyeceğini bildirdiği tağutu reddetmedikleri gibi üstüne üstük savunucusu olmuçlar ve tağut yolunda Müslümanlarla mücadele edip savapmaktadürlar. “Yman edenler Allah yolunda savapürlar, kâfirler de tağut yolunda savapürlar; o halde peytanün dostlarüyyla savapün, püphesiz peytanün hilesi zayüftür.” (Nisa, 76) Tevhid pür mücadelesinde Kur’ani Kavramlarün ünemi Tevhid-pür, Hak-batül mücadele tarihi boyunca, Hak-batül taraftarlarüy, seçimlerini ve mücadelelerini, kabul ya da inkârlarünüy, dostluk ve düpmanlüklarünüy çok açyk bir bilgi ve bilinç içerisinde yapüyordüy. Kur’an, Tevhid-pür taraftarlarünüy mücadelelerini verirken onlarün, üzerinde bulunduklarüy yolu bilinçli bir pekilde seçtiklerini de bildiriyor. Tarihi süreçte Tevhidi esaslarüy kabul eden Müslümanlar, kendilerine gelen vahyi anladüklarüy için neyi, niçin kabul ettiklerini, bu kabulün kendilerine ne kazandürüp ne kaybettireceğini, kimleri dost bilip kimleri karüplarüna alacaklarünüy çok iyi biliyor ve saflarünüy ona güre belirliyorlardüy. Onlar, iman ettikleri esaslarün kendilerinden ne istediğini, bu uğrunda nasül bir fedakârlükta bulunacaklarünüy, iman edipleri nedeniyle baüplarüna nelerin gelebileceğini bilerek iman ediyorlardüy. Risalet tarihinde Tevhidi esaslara iman edenler, bilinçli bir pekilde iman ettiklerinden karülaütüklarüy onca basküy, zulüm ve ipkenceye, çektikleri acülara rağmen, iman ettikleri esaslardan zerre kadar taviz vermemiçp, doğru bildikleri Hak yolda canlarüy pahasüna mücadelelerini sürdürmüpdir. Onlar, Tevhidi esaslarüy anlatüyor, insanlarüy, Tek bir ilaha iman etmeye çağürüyor, onlara iyiliği emredip onlarüy kütülüklerden men ediyorlardüy. “De ki: O Allah Bir’dir! Allah, Samed’dir, doğurmamüp ve doğurulmamüptür, O'nun dengi olmamüptür.” (Yühlas, 1-4) “Ylahünüy bir tek Ylah’tür, O'ndan baüpka ilah yoktur, Rahman’dür, Rahim'dir.” (Bakara, 163) Tarihi süreçte, tüm Risalet ünderleri, bu çağürüyüy tekrarlamüplar, insanlarüy yalnüzca yüce Allah’y Bir’lemeye davet etmiçlerdir. Tevhidi esaslarüy

reddedenler de, inkârlarânâ bilinçli bir pekilde yapâyor, neyi reddettiklerini, kayâp ve kazançlarânâ, dost ve düþmanlarânâ ona göre belirliyor, saflarânâ ona göre bilinçli olarak seçiyorlardâ. “Elbette biliyoruz, onlarân söyledikleri þeyler gerçekten seni üzüyor, dođrusu onlar seni yalanlamâyorlar, fakat o zalimler, Allah’n ayetlerini bilerek inkâr ediyorlar.” (En’am, 33) Risalet tarihinde, vahyi esaslarân kabul ve reddinin bilinçli yapâlmasânân nedeni, vahyi esaslarân, indiđi dönem insanlarânân kullandâklarâ dille ve anladâklarâ kavramlarla nazil olmasâydâ. Bu nedenle onlar, ilahi mesajân kendilerini neye davet ettiđini çok iyi biliyorlardâ. Yâk dönem Müslümanlarâ, Kur’an’â saf ve berrak anlamlarâ sonucunda Tevhidi esaslarân mücadelesini yaparak Asr-ý Saadet diye anâlan Altân Çađâ meydana getirmişlerdir. Ancak ilk Müslümanlarân oluþturduklarâ Altân Çađâ, o dönemle sânârly kalmâþ, daha sonra böyle bir nesil ve çađâ meydana gelmemiştir. Önceki Müslümanlarân, birer iman abidesi olarak toplumlarâ içerisinde bulunmalarâ, iman ettikleri Tevhidi esaslarâ çok iyi kavramalarândan, ilahi mesajân içeriđini geređi gibi bilmelerinden, inançlarâna ait kavramlarâ net olarak algâlamalarâ, hayatlarânân inandâklarâ Tevhidi esaslar dođrultusunda düzenlemelerindedir. Bu nedenle onlar, Tevhidi mücadelelerinde bapârly olmuþ, derin izler býrakarak Rab’lerinin râzasânâ kazanabilmişler, yüce Allah (cc) da onlara yardâmâ etmiş, rahmet ve mađfiretini onlardan esirgememiştir. Kur’ani Kavramlar Tevhidi esaslar Tevhid, yüce Allah'ân, kâpinin düþünce söz ve davranâþâ üzerinde tek Ýlah, Rab ve hakim olmasâyđr. Tevhid inancâna sahip olan bir kimse, hiçbir konuda ve hiçbir pekilde iman ettiđi esaslarân dâþânda düþünemez, konuþamaz, hareket edemez; aksi halde Tevhid inancâ zedelenir, kâpi þirke düþer. Tevhidi esaslara iman etmek, düþünce, söz ve davranâþlar üzerinde yüce Allah’n hükümlerinin, hiçbir sâkântâ duyulmadan, hakim kâlyânması, düþünce, söz ve davranâþlarân, yüce Allah’n Kur’an’da bildirdiđi esaslara kayâtsâz þartsâz teslim olunması halinde mümkün olabilir. Ýman eden bir kimsenin, düþünce, söz ve davranâþlarâ üzerinde kendi arzularâ ve hevesi de dahil, Allah’n hükümlerine rađmen bapâklarâna söz hakkâ vermesi, onlara göre düþünüp konuþması ve hareket etmesi ya da düþünce planânda bapâ kâpi ve ideolojilere yer vermesi apaçyâk þirktir ki böyle kimseler, düþünsele þirktedirler. Yüce Allah (cc), özellikle insanlarân kendi hevalarânân ilahlaþtârmarâna dikkatleri çekmiş

ve onları uyarmıştır. "Gördün mü, o hevasını ilah edinen kimseyi, şimdi sen mi ona vekil olacaksın!" (Furkan, 43) "Yüce Allah'ın hükümlerine rağmen bu hükümleri bildikleri halde gürmezen gelerek kendi arzularını, kimi dâbâncelerle tatmin etmeye çalışırlar, Kur'an'ın tümünü; bilseler de onlar, hevalarını ilah edinmiş, Kur'an'dan sapıp esfele Safiline derekesine düşmüşlerdir. Günümüzde sayıları oldukça fazla olan bu kimseler yüce Allah (cc) bu örneği vermektedir. "Onlara, kendisine ayetlerimizi verdiğimiz fakat onlardan çekilip ayrılan, bu yüzden peytana tabi olup böylece azgınlardan olan kibinin haberini oku! Eğer dileseydik elbette onu, onlarla konuşmektir, fakat o, yere saplandı ve hevesinin peşine düşüp, onun durumu, tipki bu köpeklerin durumuna benzer ki, üstüne varış da dilini sarkıttı solur, onu bıraksa da dilini sarkıttı solur. İşte ayetlerimizi yalanlayan toplumun durumu budur, bu kıssayı anlat, belki düşünceler." (Araf, 175-176) Arzularını ilah edinen kimseler, Kur'an'ı bizzat okumalarına, kimi Müslümanlar tarafından deşipik pekillerde uyarılmalarına rağmen bu uyarılara icabet edip tevbe ederek hallerini değiştirmek yerine kendi hevalarına uymayı tercih ederek sapıklardan oluyolar. "O halde eğer sana icabet etmezlerse artık bil ki onlar, ancak hevalarına tabi oluyolar. Allah'tan bir yol gösterici olmadan kendi hevasına tabi olandan daha sapık kimdir! Muhakkak ki Allah, zalimler toplumuna hidayet vermez." (Kasas, 50) Kendilerine yapılan Kur'anı uyarılara rağmen sahip oldukları Kur'anı ilme uymayıp hevalarını ilah edinenler, kendilerini Hak üzere zannetseler bile yüce Allah (cc) onların, kulaklarını ve kalplerini mühürler, gözlerine de perde çekerek, artık onlar hidayet bulamazlar. "Gördün mü, o hevasını ilah edinen, Allah'ın, bir ilim üzere saptırdığı, kulağının ve kalbinin üzere mühürlenmiş, gözlerine de bir perde çekilmiş kimseyi! Şimdi Allah'tan sonra kim hidayet verecek! Hiç mi düşünmüyorsunuz!" (Casiye, 23) Yukarıdaki ayetler, Araf suresi, 175-176. ayetlerinde örneği verilen gibi vahyi bilgiye sahip olanları anlatmaktadır ki, Casiye 23. ayette bunların bir ilim üzere saptıklarına dikkatler çekilmektedir. Kur'an, buna bağlı olarak Tevhidi esaslar, kibilerin arzularını tatmin eden, onlara maddi manevi kazanımları sağlayan, onların vâkıfı bîbârlenmelerine yarayan bir kitap değil, ona iman eden ve Tevhidi esasları savunan kibilerin, onlar udrunda hayatları da dahil, bütünü deşerlerini feda edilecekleri bir Kitap ve mücadele metodudur. Kur'an ve Tevhid, oldukça

pahalý bir sözür, kipilere bedel ödeten, uđrunda can, mal ve dünyevi bütün deđerlerin feda edildiđi yüce bir Kitap ve kavramdýr. Kur’an’ýn kendilerinden istediđi bedelleri vermeyen, vermeye hazýr olmayan, kendi hevalarýný tatminden bađka bir pey düpünmeyenler, ne Kur’an’a, ne de Tevhidi esaslara iman etmiplerdir. Onlar, kendi arzularýný tatmin etmek için Kur’an’a da Tevhidi esaslara da slogandan öte iman etmemiplerdir. Onlarýn durumu, tađýdýđ yüklerin farkýnda olmayan epekler gibidir. “Tevrat’ýn sorumluluđu verilenlerin, sonra onu nakletmeyenlerin misali, yük götüren epeđin misali gibidir. Allah’ýn ayetlerini yalanlayan kimselerin misali ne kötüdür; Allah, zalimler toplumuna hidayet vermez.” (Cuma, 5) Kur’an’daki bütün ayetleri kafalarýna doldursalar bile bu ayetlerin istediđi pekilde düpünüp hareket etmeyenlerin durumu gerçekten çok kötüdür. Bunlar, kendilerini dođru yol üzerinde zanneden aslýnda hidayet bulmayan sapýklardýr. Tevhidi mücadelenin, Sünnetullahta cari olduđu pekliyle sürdürülebilmesi, ancak Kur’ani kavramlarýn, asýl anlamlarýna uygun biçimde anlaýýlmasý, onlara, Risalet önderleri ve Tevhid erleri gibi iman edilip yabanmasý, böylece insanlara ulaftýrýlmasý halinde mümkün olabilir. Tevhidi esaslarýn, insanlara ulaftýrýlmasý, öncelikle bu esaslara iman ettiklerini söyleyen kipilerin, bu esaslarý çok iyi bilmeleri, tüm düpünce, söz ve davranýplarýný bu esaslara göre düzenlemeleri gerekir. Aksine davranýp, sapýklýktan bađka bir pey deđildir. Tevhidin anlamýný deđiptirmek, yüce Allah’a þirk koþmaktýr Tevhidin anlamý, bütün açýklýđý ve netliđi ile Kur’an’da ortaya konulmuþ, apaçýk bir pekilde açýklanmýþ ve insanlardan buna göre iman edilmesi istenmiptir. Kur’an’ýn apaçýk beyanýna rađmen Tevhidin anlamýný deđiptirmek, gerçek anlamý dýpýnda bir anlam yüklemeye kalkýpmak, yüce Allah’a karþý savap açmak, þirk koþup küfür ve sapýklýđa düpümektir. Tüm Risâlet önderleri ve Tevhid erleri insanlarý, yalnýzca Rab’lerini tek ilah olarak kabul etmeye, O’nun dýpýndaki tüm otoriteleri reddetmeye davet etmiplerdir ki, zaten Kelime-i Tevhidin anlamý da budur. Yüce Allah (cc), tađutun reddedilmesini Kendisine iman etmenin ilk þartý olarak kabul etmiþ, bütün rasullerini, insanlara bu gerçeđi anlatmalarý için göndermiptir. “Andolsun biz, her millet içinden: ‘Allah'a kulluk edin, tađuttan kaçýnýn’ diye bir rasul gönderdik; Allah, onlardan kimine hidayet etti, onlardan kimi üzerine de sapýklýk hak oldu. Ýpte yeryüzünde gezin de bakýn,

yalanlayanların sonu nasıldır? (Nahl, 36) Bütün Risâlet önderleri ve onların izlerini takip eden Tevhid erleri, Tevhidi esasları insanlara duyururlarken öncelikle tağutun reddedilmesini istemişlerdir. “Dinde zorlama yoktur, doğruluk, sapıklıktan elbette seçilip belli olmuştur; kim tağutu inkâr eder ve Allah’a iman ederse, muhakkak ki o, kopmayan, sağlam bir kulpa yapılmıştır. Allah ıpitendir, bilendir.” (Bakara, 256) Kur’an’ın bu apaçik beyanından rahatsızlık duyan tağuti sistemler, bel’amları vasıtasıyla öncelikle Tevhid ve tağut kavramlarının manalarının değiptirmişlerdir. Bel’amlar Tevhidi, bir yapam biçimi olarak değil söz olarak Kelime-i Tevhidi tekrarlamaktan ibaret şekilde vermişler, bu kelimeyi tekrarlayıp duranların cennete gideceğini iddia etmişlerdir. Bel’amlar, tağutun anlamını da beyan olarak vermişler, yüce Allah’ın ayetlerini hiçe sayan tağutu ve temsilcilerini söz konusu bile yapmamışlardır. Bunun sonucunda tağuta iman ve kulluk ettikleri halde kendilerini Müslüman zanneden yünlardır. Tevhidin ne olduğunu bilip ona iman edilmesinin ilk kısmı Kur’anî kavramların, asıl anlamlarına uygun biçimde bilinmesidir. Ancak bu durumda Kur’an net anlaşılacak ve insanlar ancak o zaman Rab’lerine gerçekten iman etmiş olacaklardır. Kur’an net anlaşılacak, insanlar Kur’anî mesajı, Tevhidi ilkeleri daha net anlayacak, içerisinde buldukları sapıklık, dalalet, cehalet ve bağnazlıktan kurtulacak, gerçek bilgiye ulaşılarak küfür, pirk ve sapıklığın karanlıklarından vahyin aydınlığına çikacaklardır. Böylece Uluhiyet, Rububiyet, Meliklik ve Ubudiyette Rab’leri yüce Allah’ı Tek ilah olarak kabul edecek, onun dünündeki tüm sahte ilahları reddedeceklerdir. Tevhid, tağuti sistemlere payanda olarak kullanılanların durumu Bütün Risâlet önderleri ve onların izlerini takip eden Tevhid erleri, Tevhidi esasları insanlara duyururlarken hiçbir şekilde tağuti sistemlerden izin almamışlar, onlarla ortak bir noktada buluşmamışlardır. Hele hele tağuti sistemlerin kendi içerindeki mücadelelerinde hiçbir şekilde taraf olmamışlardır. çeünkü Tevhidi esaslara göre tağutun her türü, reddedilmesi gereken bir sapıklık ve Allah düşmanıdır. Tağutlar arasında tercih yapmak, herhangi bir konuda onlara destek olmak, Tevhidi esaslardan sapmak, tağutun safında olmak, pirk ve küfre saplanmaktır. Tevhidi mücadele, tağutların safında, onlara payanda olarak ortaya konulacak bir mücadele değil tağutu, bütün unsurları ile yeryüzünden kaldırıp yok etmektir. Tağutlar arasında tercih yapanlar, Tevhidi esasları sloganik bir ifadede öte anlamamışlardır. Tağutların bir kısmını ehven diye kabul edip onlardan görünler, öncelikle yüce

Allah'ın, tađutun reddedilmesini emreden ayetlerini inkar etmiř, Nahl suresi 36. ayette tanýmlanan sapýklardan olmuřlardýr. Tađutlarý sýnyflandýrarak birisine payanda olup onun yanýnda yer alýp sonra da hiçbir pey olmamýř gibi zel sohbetlerinde insanlara tađutun reddilmesi gerektiđini sýleyenlerin durumu, Bakara suresinde tanýmlananlarýn durumu gibidir. "Yman edenlerle karřlařtýklarý zaman; "Yman ettik" derler, fakat peytanlarýyla babba kaldýklarýnda; "Pheşiz biz sizinle beraberiz, biz sadece alay edicileriz" derler. Allah, onlarla alay eder ve onlara re verir, tuđyanlarý iherisinde dolabýr dururlar." (Bakara, 14-15) Tevhid, tađutu bittin ymleri ile reddetmeyi gerekli kýlar; bunu yapmayanlar, Tevhide iman etmemiř, Tevhid ifadesini kimi duygularýný tatmin etmek ve maddi-manevi kimi ykarlar elde etmek iherisinde alýpan, insanlarý bu nedenle kandýran Tevhidi asýl olarak inkar eden ykarcý, ziyel; Isl'm'ın onurundan mahrum kimselerdir. Tevhidi m'cadelenin ilk nceliđi tađutun reddedilmesidir! Risalet tarihinde Tevhidi m'cadeleyi s'rd'm'ren Risalet n'nderleri ve Tevhid erleri, hiçbir konuda ve durumda tađut ile birlikte hareket etmemiřler, tađutlarýn bu konudaki taleplerini ok net bir pekilde reddetmiřler, bunun hiçbir pekilde ve partta m'mkn olamayacađýný k'firlere bildirmiřlerdir. Hz. Ybrahim (as)'ın, Hz. Puayb (as)'ın ve Hz. Muhammed (as)'ın bu konudaki rneklikleri ortadadýr. Tađutu a'yk'ca reddetmeyenlerin Tevhidi s'ylemleri sloganik, pekli g'm'nt'leri insanlarý aldatmaya y'mnelik peytani bir tuzaktan bakka bir pey deđildir. Y'ce Allah (cc) bunlara karř M'sl'manlarý uyarmaktadýr. "Onlarý g'm'd'n zaman bedenleri hopuna gider, eđer konupsalar s'zlerini dinlersin, onlar, dayatýmýř k't'k gibidirler, her bađýrtýyý kendi aleyhlerinde sanýrlar. Onlar d'm'ndýr, onlardan sakýn. Allah onlarý gebertsin, nasýl da d'm'nd'm'lyorlar!" (M'nafikun, 4) Tevhidi, grup, kiři, gazete ve dergilere isim olarak vermek, Hakký suiistimaldir Tevhid, bir inanýř ve yapam biheridir; bu nedenle isim olarak kullanýlamaz. Tevhidi, grup, kiři, gazete ve dergilere isim olarak vermek, Hakký suiistimal, Hakký batýlla karýřtýrmak, Tevhidin asýl anlam ve mesajýný saptýrmaktýr ki bu, y'ce Allah'a karř apa'yk isyan, birik ve k'f'm'rd'm'r. Risalet tarihinde Risalet n'nderleri, Tevhidi, kendilerine isim olarak deđil, m'cadele metodu olarak almýřlardýr. Tevhidin asýl anlamýnýn ve iherisinde ne olduđunu anlatýř bu konuda m'cadele etmeyenler, Tevhid kavramýnýn iherisinde bopaltarak bu kutlu kavramý bazý kimselere, dergi ve gazetelere isim olarak vermiřler, b'ylece insanlarý, Tevhidin asýl anlamýndan mahrum býrakýř onlarý Tevhidin lafzý ile oyalama ve kandýrma yolunu sehermiřlerdir. B'yle

kimseler, Tevhidi esaslara gerçekte iman etmemiş, Tevhid düşmanlarıdır. Tevhid düřmanlarıнын, Kur’ani gerçekleri bulandıırma, vahyi esasları asıl manaları dıybında manalandıırmaya çalışmaları, geçmiş dönem Tevhid düřmanlarıнын fersah fersah geride bırakmış, en onursuz, en şahsiyetsiz yönlemlerle sürülmektedir. Kur’an’ın anlaşılmalarıнын istemeyenler, değişik yönlemlerle insanların Kur’an’ı anlamalarına engel olmak için Tevhid kavramıнын sürüldüğü olarak bulandıırmaya, anlamıнын değiştirip çarıştırmaya hâlâ çalışmaktadırlar. Günümüzde, Tevhidi ilkeleri bulandıırma, Kur’ani kavramları karıştırma çalışmaları, isimlerinin başına Tevhid sözünü koyan çeşitli gruplar tarafından en sinsi şekilde devam etmektedir. Bunlarla beraber Yslâm düşmanı tağuti sistem, bu sistemi ayakta tutan putperest particiler, sistemin kiralık ajanları Prof. ünvanlı kışiler, birk ve küfür yuvası vakıflardaki Samiri soylu bel’amlar, Diyanet şebekesi, cezalet içerisinde yüzen tarikat şeyhleri ve sistemin dönüncü gücü olan basın da var gü çleri ile Tevhidi bulandıırmaya çalışmaktadırlar. Kur’an’ın anlaşılmalarıнын istemeyen unsurların en tehlikelisi, hiç kupkusuzdur ki, Kur’an çalışmaları yaptıkların ileri sürüp Kur’ani kavramların anlamların ve mesajın çarıştan, Hakkı batıyla bulayıp Tevhidi gerçekleri gizleyen tağuttan icazetli birk ve küfür yuvalarında yuvalanan Samiri soylu bel’amlardır. Bunlar, içerisinde buldukları birk ve küfür, insanlar tarafından anlaşılmaları diye Kur’an’ı ve Tevhidi söylemi kılış olarak kullanmaktadırlar. Bu bel’amlar, tağuti sistemin payandası, peytanın insanlara sağdan yaklaşan temsilcileridirler. Sünnetullahın değişmez bir gerçeğidir ki, Tevhid-birk, Hak-batıl mücadelesi her dönemde olduğu gibi bugün de devam etmektedir. Bu nedenle Tevhidi esasların düşmanı olan küfür ve birk cephesi, küfürlerini icra ederlerken, Hakkın temsilcileri olan Tevhid erleri de, insanların Tevhidi esaslara davet etmeye, onları tağuti sistemi reddetmeye, Samiri soylu bel’amların çarıştırmalarından kaçınmaya davet görevlerini sürüreceklere. Tevhid-birk, Hak-batıl mücadelesinde zafer, kâfirlerin, mürik ve bel’amların tüm çabalarına, ağızlarıyla Allah’ın nurunu söndürme isteme gayretlerine rağmen, Tevhidi ilkelere davet edenlerin olacaktır. Bu, ilahi bir gerçek ve Kur’ani bir müjdedir. “Ağızlarıyla Allah’ın nurunu gidermeyi gerçekten istiyorlar, Allah’ın takdir etmesi başkadır, O, nurunu gerçekten tamamlayacaktır, velev ki kâfirler hoş görme de! O ki,

Rasulúnú hidayetle ve hak dinle gúnderdi, her dinin úzerinde ústún kıldy, velev ki múprikler hop gúrmese del” (Tevbe, 32-33)

Bu köpe yazısınyn geldigi yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köpe yazısınyn için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=256